

τῶν προγόνων, ἵς μετεῖχον οἱ ἀρχηγοί, οἵτινες ὤφειλον νὰ τρέφονται κατ' ἰδίαν, ἐπὶ ἱεροῦ ἐδάφους· πᾶν νόσημα ἀπεδίδοτο εἰς σφάλμα ἐν σχέσει πρὸς τὸ τ α μ π ο ὤ. Τὸ πλεόνασμα, οὕτως εἶπεν τοῦ πληθυσμοῦ, ἔντισι νήσοις, ὅπου ὁ βίος ἦτο δυνατὸς μόνον δι' ἀριθμὸν κατοίκων αὐστηρῶς περιορισμένον, συνεπήγετο ἀνθρωποθυσίαν καὶ παιδοκτονίαν· ἡ ζωὴ τοῦ ἀρτιγεννήτου βρέφους διετηρεῖτο μόνον ὅταν ὁ θάνατος γέροντος ἐκένοῦ μίαν θέσιν.

Ποδῆλατον μετὰ 28 θέσεων.— Πεζοὶ εὐζῶνοι τοῦ 21ου γαλλικοῦ τάγματος, ὕπερ φρουρεῖ ἐν Μομπελιάρ, ἐτέλεσαν πειράματα δρόμου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μπελφόρ δι' ἐνὸς τετρατρίχου ποδηλάτου, ἔχοντος ὀκτώ καὶ εἴκοσι θέσεις καὶ κατασκευασθέντος ὑπὸ τοῦ ὑποταγματάρχου τοῦ τάγματος τούτου.

Τὸ τετρατρίχον τοῦτο ποδηλάτον εἶναι εὐμέγεθες καὶ ἔχει δύο κινητήριους τροχοὺς καὶ δύο τοιούτους πρὸς διεύθυνσιν αὐτοῦ. Οἱ πρῶτοι κινουῦνται ὑπὸ 28 ζευγῶν ποδοπλήκτρων, ἅτινα χρησιμοποιοῦσιν 28 στρατιῶται. Τὰ ποδοπλήκτρα ἐξαρτῶνται ἀπ' ἀλλήλων ἕκαστον καὶ εἶναι συμπελεγμένα πρὸς ἄλληλα. Ὁ ἐφευρέτης ὑποταγματάρχης διηύθυνε τοὺς κινητήριους τροχοὺς. Ἡ μέση ταχύτης τοῦ τετρατρίχου τούτου ποδηλάτου, δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὴν ταχύτητα τριποδίζοντος ἵππου.

ΓΝΩΜΑΙ ΣΟΦΩΝ.

Ἡ ἀδυναμία δὲν εἶναι κακόν, ἀλλ' εἰς τὸ κακὸν ἄγει. Ὁ κακὸς πράττει τὸ κακόν· ὁ ἔχων ἀδυναμίαν ἐπιτρέπει τὴν διάπραξιν αὐτοῦ.

X. . .

Ἵνα εὐρίσκησιν εἰς ἀγαθὰς μετὰ πάντων σχέσεις, δὲν πρέπει νὰ διακόπτῃς τὸ στάδιον τοῦ ἄλλου.

ADOLPHE D' HOUDETOT

Αἱ μετὰ θάνατον ἐξυμνούμεναι γυναῖκες εἶναι ἐκεῖναι, περὶ ὧν ἐλάχιστος ἐγένετο λόγος διαρκοῦντος τοῦ βίου αὐτῶν.

MARIE LECZINSKA.

Ἡ μεταμέλεια ἐπὶ ἁμαρτίῳ, τῷ Θεῷ μόνον γνωστῷ, δὲν παρατείνεται ἐπὶ μακρόν.

Εἰς μοναχός.

Ὁ ἀγαπῶν ἡμᾶς εἶναι μείζονος λύπης ἄξιος ἢ ὁ ὑψ' ἡμῶν ἀγαπώμενος.

VIRGINIE DÉJAZET.

Ὁ ἔρως εἶναι τελειοποίησις τοῦ πόθου ἢ διαστροφὴ αὐτοῦ ὑπὸ τῆς φιλολογίας.

OCTAVE FEUILLET.

Τὸ δεύτερον ἡμῶν τοῦ βίου καταναλίσκεται πάντοτε εἰς ἐπανάληψιν τοῦ πρώτου.

HENRI LAVEDAN.

Τὸ πρῶτον πλεονέκτημα ἱστορικοῦ εἶναι ἡ στέρησις εὐφύτας τοιαύτης, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐφευρίσκη.

STENDHAL.

Τὸ ἀποφεύγειν τοὺς φίλους εἶναι ἐλάττωμα διὰ τὸν ἰδιώτην καὶ ἀρετὴ διὰ τὸν ἐν δημοσίῳ ὑπουργήματι.

G. M. VALTOUR.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.

ΟΛΙΓΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ

A'.

[Ἡ κατωτέρω διατριβή, ἀφιερουμένη «Τῷ σεβάσμιωτάτῳ καὶ φιλομουσοτάτῳ ἀγίῳ Ἀμασείας κ. κ. Ἀνθίμῳ, ὡς ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ παντὸς Εὐξεινοῦ Πόντου», ἀπεστάλη ἡμῖν ἐκ Καισαρείας ὑπὸ τοῦ τέως ἐν τῇ αὐτῇ ἱερατικῇ σχολῇ καθηγητοῦ κ. Β. Μυστακίδου].

Ἐκ τοῦ ἡμετέρου ἀναχωρητηρίου τῆς παρὰ τὴν Καισαρείαν ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου πρὸς ΒΑ τοῦ ὑψικαρήνου καὶ χιονοθρέμματος Ἀργαίου (Erdjias-dagi) ἔνθα ἀπὸ δεκαετίας ἱδρύται πρὸς καλὴν τῆς φίλης Καππαδοκίας καὶ τῆς καθόλου Ἑλλάσσανος Ἀσίας ἡ λεγομένη Ἱερατικὴ Σχολὴ λαμβάνομεν καὶ ἡμεῖς τὸ θάρρος νὰ ἐπιστείλωμεν τῇ καλῇ Ἐπιθεωρήσει τοῦ καλλίστου Νεολόγου πρὸς δημοσίευσιν ὀλίγα τινὰ Γεωγραφικὰ μελετήματα. Ταῦτα δὲν ἐμφανίζουσι τὸ τέλειον, διότι μακρὰν τῶν ἐπιστημονικῶν κέντρων διατελοῦντες στερόμεθα βιβλιοθηκῶν καὶ ἐτέρων βοηθημάτων, εἶναι ὅμως οἶονεῖ αὐτοσχεδιάσματα μικρὰ μὲν ἀλλ' εἰλικρινῆ καὶ ὅσον οἶόν τε ἀκριβέστερα. Εἰς τὴν σύνταξιν τοιούτων σχεδιασμάτων ὠρυθήμεν ἐκ πολλῶν αἰτίων ἀλλὰ τέλος ἐν τῇ πράξει ἐκ τῆς ἀτελείας τῶν παρ' ἡμῖν ἐγκεκριμένων ἢ μόνων ἐγκεκριμένων Γεωγραφικῶν Ἐγχειριδίων, καὶ ἐκ τῆς περὶ τὸ μάθημα τοῦτο ἰδιαιτέρας προθυμίας καὶ στοργῆς τῶν μαθητῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς Γυμνασίου, οὓς ἀνελάβομεν καὶ καὶ τὴν Γεωγραφίαν νὰ διδάξωμεν. Ἐνταῦθα τοῦ λόγου γενόμενοι ἄξιον ἡγούμεθα ν' ἀπονεύωμεν τοῖς ἡμετέροις μαθηταῖς τὸν προσήκοντα ἔπαινον ἐπὶ τῇ θερμῇ ὑποδοχῇ τοῦ μαθήματος τούτου καὶ τῇ προόδῳ αὐτῶν, ἧτις εἶναι ἡ μόνη συνήθως ἱκανοποίησις τῶν πολυειδῶν τοῦ διδασκαλοῦ κόπων καὶ νὰ συστήσωμεν αὐτοῖς τροφὴν καὶ παιδείαν, δι' ἧς ἡμέραν τινὰ εὐπρόσωποι πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος εἰρεθίσονται.

Ὁ τι ἡ Γεωγραφία θεωρεῖται καὶ ὀφείλει νὰ καταστῇ εἰς τῶν σπουδαιοτάτων καὶ μᾶλλον ἀναγκαίων παραγόντων τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παιδείας οὐδεὶς νῦν ὁ μὴ ἀναμολογῶν. Κίνησις περὶ τὰ Γεωγραφικὰ ἤρξατο εὐτυχῶς παρατηρούμενη ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος, κατενοήθη δὲ τέλος ὅτι τὸ μάθημα πρέπει ν' ἀνυψωθῇ εἰς τὴν προσήκουσαν αὐτῷ τάξιν καὶ περιωπῆν. Μετ' εὐχαριστήσεως παρατηρήσαμεν ὅτι ἐν τοῖς προγράμμασι καὶ τῶν Γυμνασίων ἀνεγράφησαν ὠραι διδασκαλίας τῆς Γεωγραφίας. Νέον μάλιστα πρόγραμμα Γυμνασίου μετὰ πρακτικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ τμήματος συνταχθέν ὑπὸ εἰδικῶν ἀνδρῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς σοβαρᾶς ἐν Ἀθήναις Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας καὶ κατ' ἐντολήν Αὐτῆς (1892 τύποις Παππαγεωργίου) δρῖζει καὶ ἀξιοεῖ σειρὰν συνεχῆ ἐπὶ 7 ἔτη διδασκαλίας τῆς Γεωγραφίας παράλληλον πρὸς τὴν τῆς Ἱστορίας κατὰ τὰ πρῶτα πέντε ἔτη. Οἶκοθεν νοεῖται ὅτι δὲν πρόκειται περὶ Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ Λυκείου ἐμπορικοῦ κτλ, ἐν οἷς ἡ διδασκαλία τῆς Γεωγραφίας ἐκτείνεται πολὺ περισσότερον.

Ἄλλ' ἐπιτραπήσεται ἴρα γε ἡμῖν ἐντεῦθεν μία μόνη παρατήρησις τοῖς σοφοῖς καὶ περισπούδαστους ἐταίροις τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας; Δὲν ἦτο ἄρα γε καλὸν καὶ δυνατόν ἐν ταῖς δύο ἀνωτέροις τάξεσιν ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τούτου νὰ ἐτελεῖτο δίωρος καθ' ἐβδομάδα ἀντὶ ὠριαίας; Ἐν τοῖς γερμανικοῖς καὶ γαλλικοῖς γυμνασίοις διδάσκονται ἐν περισσοτέροις ὡραῖς καὶ πολὺ πλείονα. Ἐὰν τάξις τις ἔχη ὠριᾶτον τὸ μάθημα, τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς διδασκίας ὕλης: ὠριᾶτον μάθημα ἀλλ' ἀνάλογος καὶ ἡ διδασκία ὕλης, οὕτω π. χ. διδάσκειται μόνον ἡ Γεωγραφία τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἐν ἑτέροις ὡρᾶς καὶ τάξει μόνον ἡ τῆς Ἰταλίας, ἐν ᾧ αἱ ἄλλαι τάξεις ἔχουσι δίωρον τὴν διδασκαλίαν τῆς περιόδου οὔσης δεκαετοῦς. Ἄλλαχού ὡς ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Βυρτεμβέργης, ἔνθα καὶ τὰ παιδεύσεως ὑπὸ τινος ἐπόψεως ἔχουσι κάλλιον ἢ ἐν ταῖς λοιποῖς κράτεσι τῆς Γερμανικῆς